

Czechoslovak Boy Scouts in Exile

STOPA

ČASOPIS ČS. SKAUTŮ A SKAUTEK V EXILU

Číslo 6

U. S. A.

ZIMA 1959

Dobrý lov v roce 1960
přeje Redakce Stopy

Sestry a bratři,

Letošní rok je pro mne jubileem a doufám, že mi nezalíte, budu-li osobní.

Těsně před Novým rokem 1940 jsem odešel z domu jako exulant a zůstal jsem jím s přestávkou jednoho roku, kdy jsem byl cizincem doma po válce.

Když jsem stál na hřebeni "Javorníků" a díval jsem se naposledy do valašských údolí zalitých půlnoční tmou, doufal jsem, že se brzy vrátím, ale nemohl jsem se ubránit tušení, že to brzy nebude.

Jistě každý z vás měl tentýž pocit, když odcházel. Jsme dnes, po dvacíti letech, blíže? Zajisté - o dvacet let blíže!

To nám říká naše víra. A tu vám všem přeje

Váš Václav -

KAREL JÍLEK :

Č E K Á N Í

ČECHY ZA OKNEM SMUTNÝCH DUŠÍ
OBZORE MŮJ JÁ VIDÍM VÁS
ZE SVÉHO ŽALU NEJČISTĚJI
AŽ V HLOUBI JEZER JEŽ SE CHVĚJÍ
ČECHY ZA OKNEM SMUTNÝCH DUŠÍ
ČEKÁNÍ DANÉ NA POSPAS

K MINULOSTI SE USMÍVATÍ
S TÍM CO JSOU SLZY V ÚSMĚVU
VĚDĚT ŽE LÁSKA RÁDA MUČÍ
NEŽLI TI PADNE DO NÁRUČÍ
VĚDĚT ŽE HLAS SE TEHDY VRÁTÍ
AŽ VYUČÍ SE VE ZPĚVU

A JENOM NEPATRNÁ ZMÍNKÁ
DRÍVE NEŽ ZMLKNU NA CHVÍLI:
KDO JEŠTĚ ŽIJE NEMOC PŘEČKÁ
A MUSÍŠ MYSLIT NA PALEČKA
NA BLUDIČKY A NA JEČMÍNKA
ŽE TAKÉ BLOUDILI

/ČÍTANKA JARO - 1938/

B.P.-ho poslední vzkaz

22.11.1857 - 8.1.1941.

Drazí skauti !

Jestli jste kdy viděli hru "Peter Pan", vzpomenete si, jak náčelník pirátů vždycky měl svoji poslední řeč, protože se obával, že až nadejde jeho čas aby zemřel, nebude možná mít čas ji proslavit. Tak je tomu v mnohém se mnou a tak, ať právě v tuto chvíli

neumírám, jednoho dne se to stane a chci vám poslat slovo na rozloučenou.

Pamatujte si, toto je naposled co ode mě uslyšíte a tak o tom přemýšlejte !

Měl jsem velice šťastný život a chci, aby každý z vás měl také tak šťastný život.

Věřím, že nás Bůh dal do tohoto radostného světa, abychom byli šťastni a radovali se ze života. Štěstí nepochází z bohatství, ani z pouhého úspěchu ve vaší kariéře, ani z osobních zálib. Jedním krokem ke štěstí je učinit se zdravými a silnými, dokud jste hoši, tak abyste mohli být užiteční a tak se mohli radovat ze života až budete muži.

Studium přírody vám ukáže, jak plný krásných a zázračných věcí udělal Bůh svět pro vaši radost. Buďte spokojeni s tím, co máte a naložte s tím, jak dovedete nejlépe. Hledte na světlou stránku věcí místo na stinnou.

Avšak skutečný způsob dobrání se štěstí je rozdávat štěstí jiným lidem. Snažte se a zanechte tento svět o něco lepší nežli jste ho našli, a když na vás přijde řada zemřít, můžete zemřít šťastni v pocitu, že jste na každý pád svůj život nepromarnili, ale že jste udělali svoje nejlepší.

Takto "buďte připraveni" šťastně žít a šťastně zemřít - vždycky se držte svého skautského slibu - i až přestanete být chlápci - a Bůh vám k tomu dopomáhej.

Váš přítel

Baden Powell of Gilwell

SKAUTSKÝ KALENDAŘ 1960.

NA LETOŠNÍM ROZVRHU JSOU TYTO VÝZNAČNĚJŠÍ SKAUTSKÉ UDÁLOSTI :

- (1) 17.-19. VI. - 5. MEZINÁRODNÍ WEEKEND - GILWELL PARK, ANGLIE
- (2) 22.-28. VII. - 5. NÁRODNÍ JAMBOREE - COLORADO SPRINGS, COLORADO, U.S.A.
- (3) 2.-11. VIII. - 3. SVĚTOVÉ INDABA (MEZINÁRODNÍ TÁBOR PRO ČINOVNÍKY) - OMNEN, HOLANDSKO
- (4) 3.-10. VIII. - AMERSFOORT "JAMBORETTE" - UTRECHT, HOLANDSKO
- (5) 11.-22. VIII. - BELGICKÝ MEZINÁRODNÍ TÁBOR (NA OSLAVU JUBILEA BELGICKÉHO SKAUTINGU) - U BRUSSELU, BELGIE
- (6) X. - 3. NÁRODNÍ JAMBOREE - LAHORE, PAKISTAN
- (7) 27.XII.-8.1. 1961 - AUSTRALO-ASIJSKÉ JAMBOREE - SYDNEY, AUSTRALIE
- (8) ZLATÉ JUBILEJNÍ NÁRODNÍ JAMBOREE - OSLO FJORD, NORSKO
- (9) 4. PAN-ARABSKÉ JAMBOREE - TUNIS
- (10) NÁRODNÍ JAMBOREE - INDIE
- (11) 2. DALEKOVÝCHODNÍ OBLASTNÍ SKAUTSKÁ KONFERENCE - BURMA

PŘESNÉ DATUM
NEZNÁMÉ:

HKIKH:

KAMBERSKÉ JAMBOREE

(1. pokračování)

Jamboree je mezinárodní skautský tábor určený pro hochy, jemuž chce dát určité dobrodružství, pocit závodivosti ve skautské praxi a příležitost uvést v život myšlenku mezinárodního bratrství. Hoch si tak rozšíří obzor svého rozhledu, začne mít zájem o jiné země a lidi, získá nové přátele a prožije dojmy, které v něm zůstanou po celý jeho další život. Při tom však jamboree nemá být žádným přepychovým prázdninovým táborem, pouhým výletem zadarmo kamsi do světa nebo jen veřejnou podívanou.

Pořádání takového mamutího podniku není ovšem maličkost. Nejprve je nutno utvořit silný organizační výbor, který pečlivě propracuje jednotlivé fáze celého jamboree. A pochopitelně je řada problémů které nutno vyřešit. Podívejme se alespoň na některé z nich trochu z blízka.

Již sama otázka doby jamboree byla spojena s obtížemi. Tak musely být vzaty v úvahu přednostní termíny jiných organizací, místní povětrnostní podmínky, náboženské svátky, a pod. V době, kdy jsou ve většině zemí školní prázdniny, je na Filipínách škola v plném proudu. Tak mnozí účastníci jamboree museli dostat prázdnou nebo dovolenou. Očekávané průměrné srážky i během této krátké doby 10 dní činily 3.88 cm (1.53"), což na Filipínách značí malý až střední déšť. Při průměrné teplotě 26.5°C (80°F) a poměrné vlhkosti 85% to ovšem znamená značné horko a - pocení. Počasí je v té době nestálé a tak předpověď mohla být sotva kdy určitější než: střídavě oblačno s občasnými odpoledními přeháňkami.

Za místo jamboree byl vybrán národní park Makiling u města Los Baños v provincii Laguna. (Je to také sídlo hospodářského oddělení filipínské university s pokusnými plantážemi plodin jako káva, citron, narra, atd.). Na přípravu byly jen 2 roky a tak poslední týdny byly ve znamení horečného dodělávání. Měsíce před zahájením vykousávaly buldozery terasy pro tábořiště a nákladní auta jezdila po příkrých svazích v místech, kde před tím byla téměř netknutá džungle.

Výdaje spojené s pořádáním jamboree byly odhadnuty na milion dolarů (2 miliony pesos). Čtvrtinu úhrady tohoto obnosu tvořil počáteční dar filipínské vlády, která byla i jinak nápomocná: upustila od celních formalit v případě účastníků jamboree a vydala serii pamětních známek (celkem v 5 hodnotách vydaných jednotlivě, jako pamětní aršík a tète-bêche; další čtvrtina rozpočtu byla kryta poplatky účastníků jamboree; zbývající polovina byla pak získána kampaní po Filipínách ve prospěch Fondu světového jamboree. A odezva veřejnosti byla mohutná. Lidé štědrě přispívali na fond a mnozí nabídli i pohostinství ve svých domovech. Mnoho delegátů bylo tak ubytováno v rodinách a jejich počet se odhadoval na 1.600 v Manile a na 2.000 jinde. Kromě toho všechny možné spolky darovaly potravu.

Dalším problémem byl jídelní lístek. Pracovalo na něm 20 odborníků, kteří museli mít na zřeteli mnoho okolností, jako rozmanitost národních jídel, odlišné zvyklosti, náboženské přesvědčení (zabranující někomu na př. požívání vepřového masa) a pod. Podívejme se, co se odhadovalo pro 12.000 krků:

5.448 kg (12.000 lbs) cukru
3.187 kg (6.011 lbs) irských brambor

2.437 kg (5.361 lbs) mletého hovězího masa

1.362 kg (3.000 lbs) jamu
 340 kg (750 lbs) ovesných vloček
 1.357.000 vybraných sucharů
 12.000 koláčů
 24.000 cukrovíček kokosových příček
 47.890 l (101.247 pints) mléka
 5.278 kg (11.621 lbs) másla a sýra
 12.000 šálků zmrzliny

45.000 balíčků kuřecí nudlové polévky
 1.952 kg (66.000 oz) zeleninové polévky
 976 kg (33.000 oz) kukuřičné polévky
 1.500 lahví rajského protlaku
 357 sklenic salátové zálivky

46.000 švestek
 18.000 hrušek avocado
 12.000 kokosových ořechů
 24.000 yemas
 7.500 guava
 2.250 mango

60.000 domorodých "pastillas"
 12.000 kusů v cukru naloženého condolu
 710 l (750 quarts) domorodé omáčky lechon

750 kg (1.650 lbs) sušeného hovězího masa
 2.250 kg (4.950 lbs) libového vepřového masa
 1.500 kg (3.300 lbs) vepřových řízků
 1.500 kg (3.300 lbs) krájené šunky
 511 kg (1.125 lbs) krájené slaniny
 638 kg (2.250 x 10 oz) růžového lososa
 18.000 kuřat
 190.000 vajíček

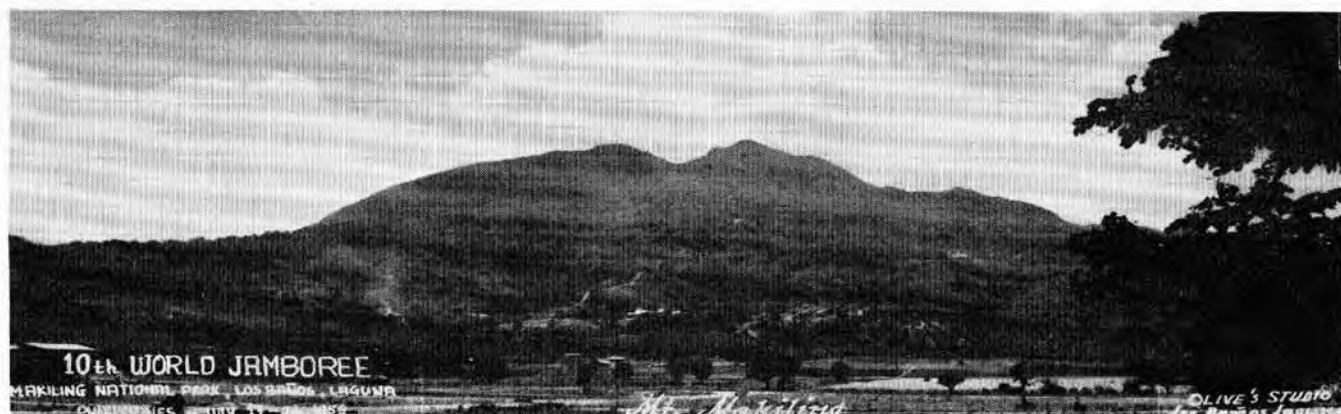
7.192 l (1.900 gal) ananasové šťávy
 710 l (1.500 pints) kávy
 340 kg (750 lbs) čaje

3.313 kg zelí
 1.125 kg cibule
 750 kg camote
 375 kg fazolí
 355 kg gabi
 199 kg mrkve
 188 kg pechay
 8.300 papaya
 355 l (375 quarts) naložené papaya
 3.468 rajských jablíček

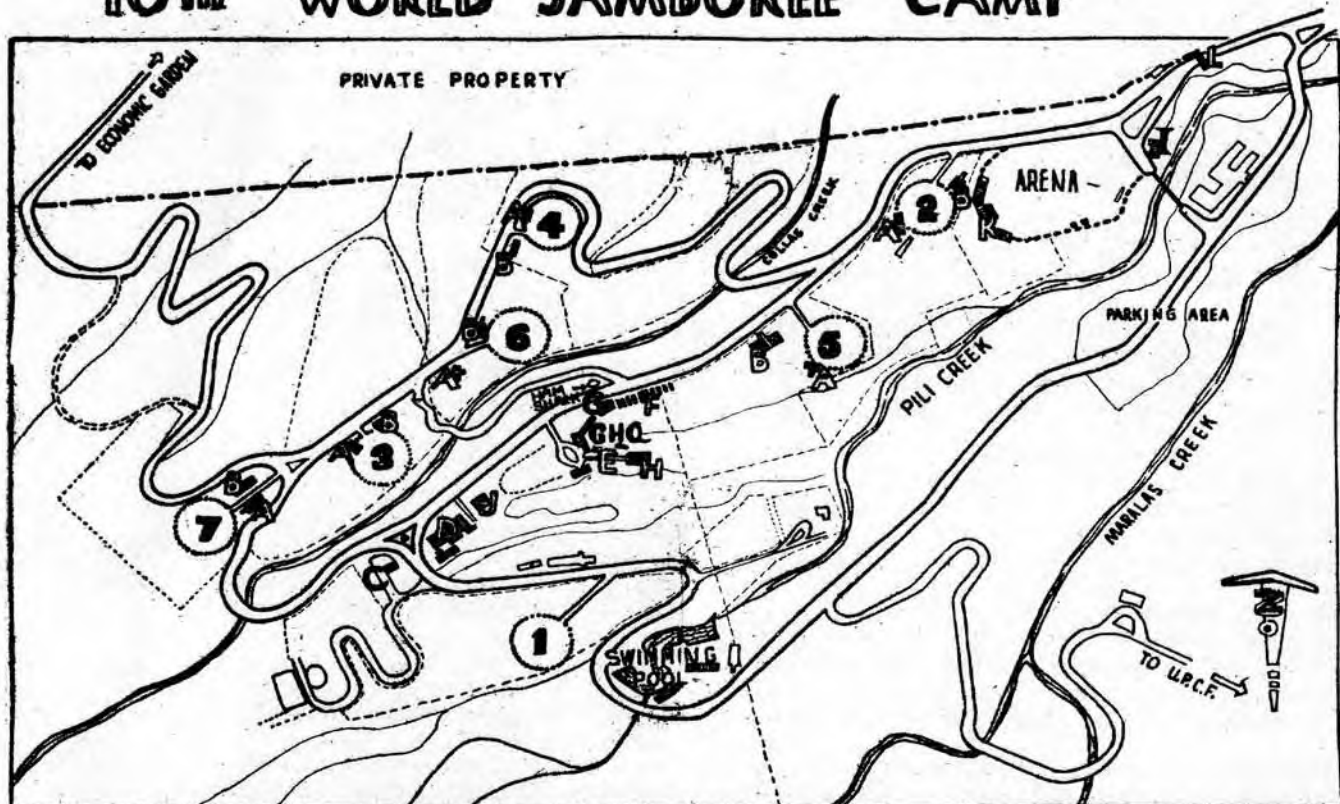
Jídelníček sestavený z tohoto materiálu vypadal následovně:

Snídaně: ananas, míchaná vejce, longanisa, sýr, champonado, máslo, marmeláda, mléko. (Jiné: banán, papaya, opékané dilis, tapa (hovězí).)
Oběd: zelené mango, na tvrdo vařené kačení sarciado, obohacená rýže, čokoládové mléko, zmrzlina "tutti-frutti", bangus sinigang (mléčná ryba, guava, gabi a kang-kong). (Jiné: avocadový salát, bukayo, cukrové kokosové příčky, calamansi, puchero (hovězí), smažená žlutá camote, tinola s pepřovými listy, hovězí nilaga (dušené maso se zeleninou), pastillas de Nangka, sinigang (zelenina), guava, gabi, kang-kong, naložená zelenina nebo ovoce, kuřecí abodo, yemas.)
Večeře: hovězí picadille s pepřovými listy, drůbeží curry (vařené v omáčce s kořením), obohacená rýže, pastillas de Ube. (Jiné: habichuelas (fazolový salát), bakalao a la Vizcaina, artafda, vařená saba, buko, linagang manok, adobo mango, ořechový salát, papaya, slazený condol, pastillas de Leche nebo de Pili.)

Potrava byla rozdělována denně, zkazitelné věci pak před každým jídlem. Zásobování tábora pitnou vodou se ukázalo zvláště obtížné. I když vody samotné bylo v okolí dost, její dodávka na místo spotřeby vážla. Jednak období sucha způsobilo nedostatek vody pro výrobu elektřiny na pohon motorů, jednak nedostatečný tlak ve vodních pumpách zavinil přetížení elektrické sítě a vedl ke spálení transformátorů a jiných elektrických instalací. Tak byla zprvu voda na příděl. Problém byl však brzo vyřešen a voda byla dodávána hasičskými auty nebo nákladními auty amerického námořnictva ze Sangley Point nebo ze Subic Bay.

10th WORLD JAMBOREE CAMP

SUBCAMPS: 1. CENTRAL LUZON 2. EASTERN VISAYAS 3. SOUTHERN LUZON 4. EASTERN MINDANAO 5. NORTHERN LUZON 6. WESTERN VISAYAS 7. WESTERN MINDANAO
A. POSTAL SERVICE B. DISTRIBUTION CENTER & SUBCAMP OFFICE C. FIRE STATION D. MES HALL E. STAFF QUARTER F. MARKET G. POST OFFICE H. AUDITORIUM I. INFORMATION & REGISTRATION BLDG. J. EXHIBITS PAVILION K. GRANDSTAND & STAGE L. GATE

Celkový nedostatek vody měl ovšem i jiné důsledky. Tak byl rovněž někdy cítit nedostatek světla; sanitační služba se musela přizpůsobit podle toho; také veliký bazén na koupání (mající tři oddělení: 610 m² pro neplavce, 650 m² pro začátečníky a 870 m² pro plavce) zůstal bohužel prázdný po celou dobu jamboree.

O bezpečnost se starali hasiči, policie a vojáci. Aniž měl člověk dojem, dohlíželi a hlídali 24 hodin denně aby zamezili ohni, krádežím, případně rušivé komunistické akci, a pod. Rušnou dopravu řídilo 200-300 explorerů, kteří zdarma a za každého počasí fungovali jako bezpečnostní hlídky, průvodci a dopravní strážníci. Pomocí tyčí a provazů usměrňovali nekončící řady vozidel a lidí.

Komunikaci napomáhala také zvláštní služba, kterou dala k dispozici společnost Caltex: 12 posůl ve světležlutých kabátcích a s bílými helmami jezdilo na malých motocyklech, aby doručovali naléhavé vzkazy a zprávy.

Táborová nemocnice o 50 postelích, zubní klinika a stanice první pomoci byly připraveny pro případy potřeby. A něco se na tak velkém shromáždění vždycky přihodí: řada nehod a úrazů, většinou menších, také ovšem nějaká ta spálenina, zlomenina a slepé střívkno. Bylo dosti případů průjmu, avšak žádná epidemie, jak rozhlašovaly zlé jazyky a kritiky v některých novinách. Vážnějším případem byla nehoda spojená s rozvážením vody: hasičské auto uklouzlo na blátě a zachytilo pod sebou dva skauty. Na štěstí pohotoví Kanadané auto včas nadzvedli a vyprostili nešťastníky, kteří vyvázli se zlomenou pávní a jinými vnitřními zraněními.

Zdravotní opatření zahrnovalo rychlé čištění latrin. Pro nedostatek vody byl splachovací druh latrin zaměněn za "kybo" (zákopový druh s použitím hlíny a vápna). Tropicke podnebí vyžadovalo účinné odstraňování zbytků jídla. Každého večera se také rozprašoval přípravek DDT za účelem ničení komárů a jiného nevídaného hmyzu.

Také ovšem vlastní tábor vyžadoval mnoho předběžných příprav. Ústřední stavby musely být postaveny již dříve a připraveny pro začátek.

U hlavního vchodu byla 10 metrů vysoká bambusová brána vítající nápisem

"Mabuhay" (nazdar!, at' žije!). Vedle ní byla registrační a informační budova. Pak cesta šla kolem ovální arény (měřící asi 4 ha) s hlavní tribunou a jevištěm, kde se odbývala většina společného programu, a dále kolem "Eastern Visayas" (jednoho ze sedmi podtáborů) vzhůru do kopce podél svérázných budov jamborového "trhu" (Trading Post), kde člověk našel obchody s táborovými potřebami, fotopotřebami, památkami a uměleckými předměty, jakož i holiče, čistírnu obuvi, prádelnu a místa s občerstvením pro hosty. O kousek výše byl pak poštovní úřad a banka.

Naproti poště byla táborová radioamatérská stanice DU-1-PAR se 24-hodinovým vysíláním denně určeným pro ty, kdož tesknili po domově. Vyšší poloha a otočné antény přidaly na síle vysílacímu signálu, takže ho bylo možno slyšet po celém světě. První kontakt byl navázán s jedním amatérem v Japonsku, který hlásil, že signál je velmi hlasitý. V USA bylo první spojení s Houstonem, a druhé s Kansas City. Dále se ozvala Austrálie, Anglie, Rakousko, Okinawa, Finsko, Francie, Německo, atd. - celkem bylo asi 500 kontaktů. I někteří z poza Železné opony se ozvali, zvěsti však většinou nebyly jasné.

Kousek nad poštou byla větší planinka, kolem níž byl postaven ústřední tábor zvaný "Filipinas". To bylo nervové středisko celého jamboree, kde byly soustředěny všechny pracovní a výkonné výbory, úřadovny Mezinárodní kanceláře a osmi velkých kontingentů, konference místnost, auditorium, jakož i obydlí ústředního personálu. Také táborové noviny zvané "Jamboree Balita" (Jamborové Zprávy) tam měly svoji hlavní úřadovnu s 10 starými psacími stroji, ručním lisem, a mnoha lovci zpráv. Novinářský pracovní štáb byl také již dávno připraven: 60 dobrovolníků (školáků či studentů žurnalistu) včetně dvou hlavních redaktorů v čele, kteří se již od dubna každou sobotu trenovali pod dozorem tisícových veteránů, kteří jim radili co a jak mají dělat. "Balita" byla tištěna v Manile a vycházela zdarma ve 20.000 výtiscích denně.

Před hlavním stanem se rozprostíralo Náměstí bratrství (Brotherhood Plaza) lemované obdélníkem stožárů pro vlajky jednotlivých národů. Prostranství vévodil 15-metrový jamborový totem. Byl to trojstěnný betonový hranol postavený jako pomník na památku 10. jamboree. Na něm byly údaje a příslušné symboly všech předchozích světových jamboree. Nahoře pak byl velký salakot jako symbol filipínského pohostinství pro první světové skautské jamboree pořádané v Asii. Totem byl odhalen již v červnu chotí filipínského presidenta, pí. Leonilou D. Garciovou.

Nad táborem Filipinas byla hasičská stanice, velká jídelna a výstavní pavilon. Výstava měla motiv "Bahay kubo" a byla rozdělena na 3 sekce: ruční práce, skautské práce, a část všeobecnou.

Na okolních stránkách a výšinách kolem dokola bylo pak umístěno dalších 6 podtáborů, každý s vlastní kanceláří, skladištěm a rozdělovnou jídla a náradí, stanicí první pomoci atd. Kromě toho byla po tábořišti roztroušena řada menších domorodých chýší (nipa-hut) na podporu společenského života, jakož i jiné drobnější stavby a místa vyhrazená pro náboženské bohoslužby.

Téměř všude byl při stavbě tábora použit bambus; proto se také celému jamboree dostalo přezdívky "bambusové".

Skauti a bývalí skauti, kteří se zúčastnili předešlých jamboree, mohli volně kritizovat každé táborové zřízení. Také se provedl příjezd kontingentů na zkoušku: přijelo několik set domorodých skautů, kteří byli rozděleni do jednotlivých podtáborů, byla jim rozdána potrava atd., takže se vše vyzkoušelo.

Zatím národní ústředí po celém světě překonávala vydání a problémy spojené s velkou vzdáleností a dopravou táborového náradí. V mnoha zemích se skauti připravovali, aby dosáhli potřebného standartu kvalifikovat se pro účast na jamboree, a hoši byli obyčejně vybírání soutěží, aby zastupovali své okresy či provincie. Ohromné množství času, péče, přemýšlení a úsilí bylo vynaloženo k tomu, aby se svedlo dohromady 12.000 hochů z mnoha koutů zeměkoule. (Pokračování.)

Domorodé skautské přístřešky

Skautská praxe.

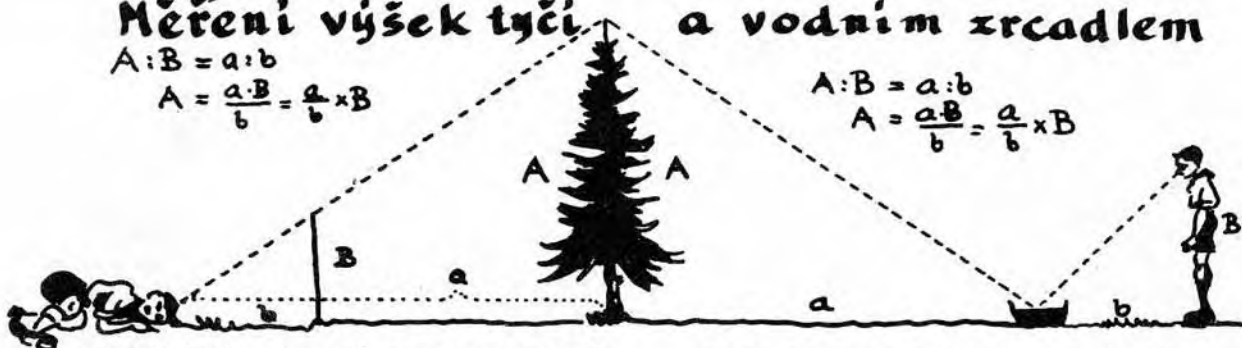
Měření výšek tyčí a vodním zrcadlem

$$A:B = a:b$$

$$A = \frac{a \cdot B}{b} = \frac{a}{b} \times B$$

$$A:B = a:b$$

$$A = \frac{a \cdot B}{b} = \frac{a}{b} \times B$$

Zaraž tyč B a dívej se od země, oko těsně při zemi, na Vrchol A. Zvol si poměr $a:b = 5:1$ nebo $10:1$. Pak $A=5B$ nebo $A=10B$

Postav misku s vodou a dívej se do ní, až uvidíš vrchol A. Nezakláněj se ani nepředkláněj. Změř B' od země k očím

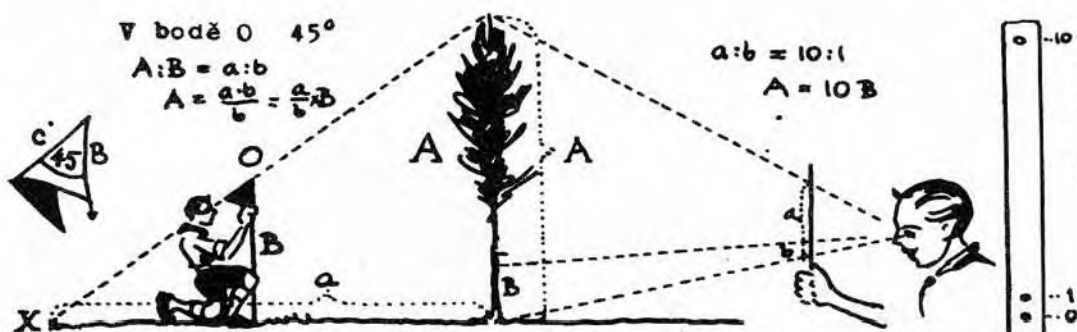
V bodě O 45°

$$A:B = a:b$$

$$A = \frac{a \cdot B}{b} = \frac{a}{b} \times B$$

$$a:b = 10:1$$

$$A = 10B$$

Měřítka
nebo prvitko.
Vytvrtej otvory
v poměru
 $0 : 1 : 10$

Přehni papírek. Tak získáš uhel 45° . Posuň po svislé tyči tak, aby strana B byla přesně svisle, až uvidíš podél strany C papírku vrchol A. Pak se podívej opačným směrem podél C a označ na zemi bod X

Drž měřítka přesně svisle a přiblížuj je k sobě až uvidíš předmět v bodě O a vrchol v bodě 10. Středním otvorem uvidíš místo na stromě, které si pamatuj, nebo označ. Výška tohoto bodu je desetinou výšky stromu

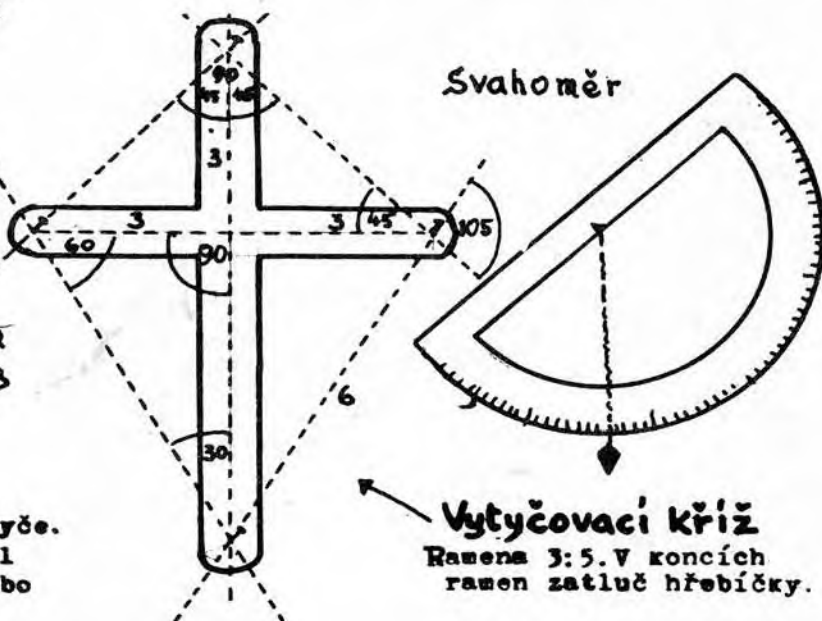

Šířka řeky

$$A:B = a:b$$

$$A = \frac{a \cdot B}{b} = \frac{a}{b} \times B$$

V bodech O P Q zaraž tyče. Zvol si poměr $a:b = 5:1$ nebo $10:1$. Pak $A=5B$ nebo $A=10B$

Svahoměr

Vytýčovací kříž

Ramen 3:5. V koncích ramen zatluč hřebíčky.

	rozloha		1921			1930			1947		
	km ²	mi ²	obyvatel	/km ²	/mi ²	obyvatel	/km ²	/mi ²	obyvatel	/km ²	/mi ²
ČECHY	52.061	20.101	3,338.977	125	323	7,109.376	137	354	5,626.566	108	280
MORAVA	22.305	8.612									
SLEZSKO	4.504	1.739									
SLOVENSKO	49.005	18.921	2,998.244	61	159	3,329.793	68	176	3,402.300	70	180
PODKARPATSKÁ RUS	12.654	4.886	604.593	48	124	725.357	57	149	(900.000) odhad	(71)	(184)
Č. S. R.	140.529	54.259	13,612.424	97	252	14,729.536	105	272	12,164.666	87	225

Uvedené počty obyvatelstva jsou podle sčítání lidu v jednotlivých letech.

Rok 1938 představoval vrchol rozkvětu první republiky a počet obyvatelstva se odhadoval na 15 ½ milionu. Nápadný poválečný pokles, který i po připočítání Podkarpatské Rusi činí 2 ½ milionu, nutno přičítat hlavně odsunu Němců.

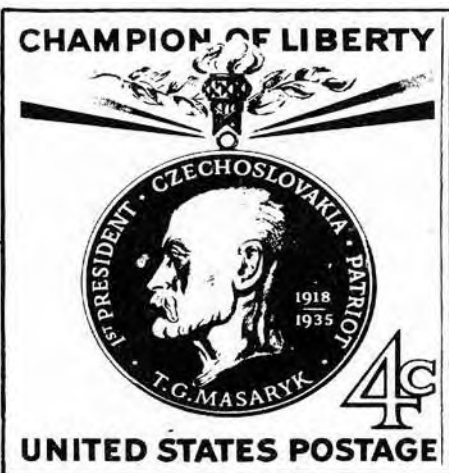

28. X. 1959 - v den 41. výročí založení Československé republiky - oznámil americký poštovní úřad, že šestou známkou v serii "Přeborníci svobody" (Champions of Liberty) bude poctěn zakladatel a první prezident Československé republiky, Tomáš G. MASARYK. Znamka bude mít dvě hodnoty a vyjde 7.III.1960, v den 110. výročí jeho narození.

V úředním prohlášení se mezi jiným praví:

"Masarykova návštěva Spojených států v létě 1918 dále zvýšila jednotu Američanů českého a slovenského původu na podporu československé nezávislosti. Jeho přítomnost také dramatisovala záležitost čs. nezávislosti v očích amerického lidu a ovlivnila americké oficiální stanovisko. Od té doby pak americká veřejnost projevovala obzvláštní zájem o nově vytvořenou Československou republiku, jejíž instituce byly často modelovány podle amerických vzorů a standartů.

Masarykova dlouhá služba ve věci čs. nezávislosti a jeho mistrné vedení při jejím uskutečnění ho vpravdě činí otcem Československé republiky. Zatím co si dnes Čechevé a Slované formálně udržují národní nezávislost, za níž Masaryk bojoval, nemají vnitřní demokratické svobody, které

THIS PHOTOGRAPH MAY BE REPRODUCED FOR PHILATELIC, EDUCATIONAL, HISTORICAL, AND NEWSWORTHY PURPOSES, IN BLACK AND WHITE, IN ANY SIZE

kdysi požívali. - Tyto známky, věnované památce T.G.M. jako přeborníka svobody, nebudou vyjadřovat jenom silné přátelství lidu Spojených států a Československa, jehož byl Masaryk symbolem, nýbrž i jejich společnou touhu po svobodě."

/U.S. Post Office Dpt. - Release # 273/

P.S.:

Je zadostučiněním vědět, že i my jsme se zúčastnili společné akce a tak si získali podíl na vydání této známky. Viz STOPA č. 3, str. 33 !

SKAUTSKOU STOPOU

SOCHA B.-P.

vytvořená Donald-em Potter-em má stát před B.-P. domem v Londýně. Bude téměř 3 metry vysoká.

"NA MOU ČEST" ("ON MY HONOR")

je titul připravovaného filmu o životě B.-P., který měl být původně dělán Cecil-em B. de Mille-m. Scénář má napsat Jesse Lasky, Jr.

4. STŘEDOAMERICKÉ JAMBOREE

se konalo ve dnech 8.-16. prosince 1959 u města Santa Ana ve státě Costa Rica. (První jamboree bylo ve státě Nicaragua, druhé v Guatemale, třetí v El Salvadoru.)

PANÍ OLAVE - LADY B.-P.

byla první žena, které obdržela řád Stříbrné lišky. Je to významný kanadský řád udělovaný nekanadským občanům za zcela vyjímečné služby prokázané mezinárodnímu skautingu.

YEO CHU KANG ROAD LEPPER CAMP

je jedním z nejvýjimečnějších oddílů na světě. Tvoří ho 38 čínských hochů ze Singapur a na jejich silcích zelené barvy jsou červená kolečka označená zelenými křížky - symbol to lepry. S vedením pomáhají dobrovolníci z blízké anglické letecké základny (Royal Air Force Station).

VODNÍ SKAUTI ze SHREWSBURY (ANGLIE),

kteří se nějaký čas scházeli v pivovaru, budou se stěhovat do většího ústředí - do městské márnice! Městská rada svolila s podmínkou, že ji může převzít v případě náhlé potřeby.

2. STŘEDISKO NAURUSKÝCH SKAUTŮ

mělo slavnostní zahájení své činnosti v nové skautské klubovně. (Nauru je atol v Tichém oceánu - 20,7 km² (8 mi²), 0°15' jižní šířky a 167° východní délky.) Místnost byla původně chytačem vody - cisterna o obsahu 22,7 hl (6000 galonů). Skauti si ji vymalovali, ohradili kokosovými větvemi, opatřili dveřmi a okenicemi, vyzdobili vnitřek a zavedli elektriku. Při zahajovacím obřadu byli skauti v červených "lava lavas", vlčata v zelených krojích a činovníci v bílých. Slavnost "kai kai" zakončila významný den.

MEZINÁRODNÍ SDRUŽENÍ BÝVALÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK

přesunulo - počínaje 1. lednem 1960 - svoji ústřední kancelář do Kodaně (Copenhagen), Dánsko.

"THE INTERNATIONAL PANTHER"

je neoficiální americký skautský měsíčník, začínající letos 15. rok své činnosti. Jeho účelem je zvýšení účasti amerických skautů na světovém bratrství skautingu založeného Baden-Powellem. - Před pěti roky začalo vycházet jeho anglické vydání, počínaje letoškem pak i holandské.

I.-P.

vydal knihu, kterou nás vede na neobvyklý výlet skautským světem a jeho dějinami za 50 let trvání skautingu. Výtěžek bude věnován Stoletému B.-P. fondu Mezinárodní skautské kanceláře.

John S. Wilson :

Skauting kolem světa

(Scouting Round the World), Blandford Press, London 1959, 18/9.

Wilson, spolupracovník Baden-Powellův z let 1918 -24, Camp Chief parku Gilwell od r. 1924 až do druhé světové války, a později ředitel Mezinárodní Skautské Kanceláře až do r. 1952, popisuje v této knize své zážitky po dobu padesáti let.

Knihy je psána velice stručně (má jen 304 strany), podává však čtenáři dosti jasný obraz o mezinárodní skautské rodině, ke které nepatřil nikdo více nežli on. Přes polovinu knihy věnoval příběhům po druhé světové válce.

Autor se zmiňuje o A. B. Svojsíkovi (kterého uvádí jako Dr. Svojsík) jako o zakládajícím členu Mezinárodního Výboru (International Committee) od r. 1920, o jeho návrhu na organizaci Oldskautů podaném v Gödölb v r. 1933 a o jeho významu pro mezinárodní skauting.

Popisuje "měsíční schůzky" Mezinárodní Konference za války v Londýně, kde okupované země zastupovali různí uprchlíci a kde jsme také my byli vždycky zastoupeni. Na několika místech píše o Dr. Fanderlíkovi a o jeho útěku z Československa v r. 1939, o jeho práci za války v Anglii, o vzkříšení skautingu u nás po válce a o své návštěvě Prahy a Československa v r. 1947. Popisuje stručně svůj příjezd do Prahy, cituje ze svého deníku, jak hluboce na něho působilo když se zastavil v Lidicích: "... navštívil jsem pusté a beznadějně místo, kde bývala vesnice Lidice. Byla to, přiznávám upřímně, zdrcující zkušenost"

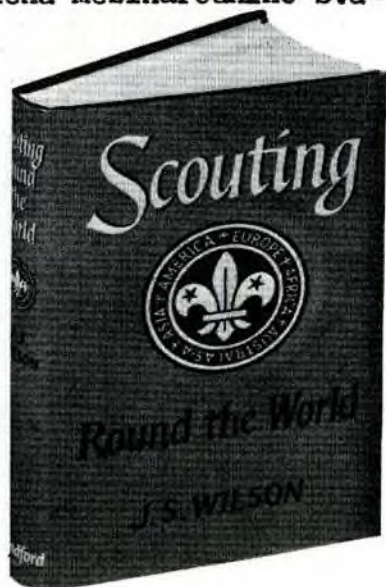
Z této cesty také přináší kniha fotografii, kde Wilson přehlíží s Dr. Fanderlíkem čestnou četou skautů na letišti v Ruzyni. Jinak je jeho popis stručný, zřejmě se úmyslně vyhýbá jmenovat kohokoliv, kdo je dosud doma. Zmiňuje se o opětném shledání s Velenem a Slávkou po roce, v listopadu 1948 v táboře Valka u Norimberku, "... s uprchlíky ze své vlasti po druhé v deseti letech...."

Wilson osvětluje ve své knize také stanovisko Mezinárodního Výboru a i svůj názor na problém D.P. skautů a Skautů-Exulantů, které se od r. 1945 nezměnily. Podle něho se mají skauti jakéhokoliv národnostního původu organizovat ve své nové vlasti v jednotkách místní organizace. Zmiňuje se stručně o odvolání podaném Poláky v r. 1949 na konferenci v Norsku, kteří žádali, aby jejich organizace Harcerstwa Polskego byla uznána za členu Mezinárodního Svazu. Krátce uvádí, že odvolání bylo zamítnuto, a že dnes pracuje na problému exulantů zvláštní studijní komise. (Jak víme, komise již skončila svoji práci a podala referát na poslední konferenci v Delhí, tím ovšem problém není vyřešen.)

Zřejmě pod vlivem budapeštské revoluce před třemi roky je celá stránka věnována historii maďarského skautingu a jeho zániku v r. 1947. Wilson vzpomíná také Pavla Telekiho, mnoholetého členu Mezinárodního Výboru a svého osobního přítele, který později jako maďarský ministerský předseda spáchal sebevraždu, když nacisté ovládli jeho vlast.

Knihy je psána jako memoáry, rozhodně si nečiní nárok na to být historií, obsahuje však mnoho zajímavých detailů a dokumentů pro každého, kdo prožil posledních dvacet let ve skautingu s očima otevřenými a viděl i za hranice.

(Možno objednat prostřednictvím STOPY.)

Po delším pobytu v cizině prý si jeden krajan stěžoval, že zapomíná svůj rodný jazyk. Jeden z přítomných poznamenal: "To je vidět, že se nemodlíte!". A na nechápavý pohled pak vysvětlil: "Každý člověk se modlí ve své mateřštině a i jen několik minut modlitby denně stačí, aby člověk svůj rodný jazyk nezapomněl."

Ať tak či onak, je neblahou skutečností, že i naše čeština dozrála během těch exilových let jistých - a snad i nevyhnutelných - změn. Smávali jsme se většinou: "Paní obřivaltrová pucovala na ganku štyvlety", dnes však často slyšíme "vejšplechty" jako: "Měří ry-laxuje v sityn-krumu a vočuje tý-ví", nebo "Čáli, nebódruj a di do štóru kopit gás do káry!" To je ovšem čeština krváčka!

Je to celkem pochopitelné, i když ne omluvitelné. Člověk snadno zledabyčí, nemá-li se na pozoru. A tak, aby ta naše čeština nezkřováčtěla docela, rozhodli jsme se pro koutek spisovné češtiny. Budeme vycházet z chyb ve STOPĚ (někdy si v ní zaradí tiskářský šotek, jindy sám autor) jakož i z obšlé korespondence a budeme hledět se těmi chybami učit. Kolik z nás je si na př. jisto, kdy se píše m n ě a kdy jen m ě, kdy se říká m ů j a kdy s v ů j, zda užít t u t ě ž ě c i t o u ž atd., nehledě již k takovým malíčkostem jako ů či ů a měkké i nebo tvrdé y ?!

Be fe me le pe se ve ze - uz to na nás, kluci, leze!
 Ry chy ky ry dy ty ny - tam se píše tvrdé y!

Co však: kivi, vyzy, fizli
 a gorily jež to slízly?
 chichotá se bratr Grizly

3 Redakce

- Vydání každého čísla STOPY (v její přítomné podobě) přijde na 100 dolarů, ročně pak tedy na čtyřikrát tolik. Dokud nebude dosti odběratelů, aby požadovaný poplatek byl dostatečně nízký, bude předplatné dobrovolné, aby se STOPA mohla dostat do rukou co nejvíce skautských čtenářů.

MEZINÁRODNÍ
SDRUŽENÍ
BÝVALÝCH
SKAUTŮ A SKAUTEK

- PUTOVNÍ VÝSTAVKA: Minulá výzva se setkala s odezvou a dosud se sesly fotografie, kresby, modely a pod. Veškerý materiál bude nutno vkusně uspořádat, aby výstava dobře propagovala jméno našeho skautingu ve světě.

KAŽDÝ ZÁJEMCE O ZAREGISTROVÁNÍ V MEZINÁRODNÍM SDRUŽENÍ - A MĚL BY TAK V ZÁJMU SPOLÉHNE VĚCI UČINIT KAŽDÝ!, PROTOŽE JE TO ZATÍM JEDINÁ MOŽNOST K REGISTRACI JAKO BÝVALÍ PŘÍSLUŠNÍCI NAŠÍ NÁRODNÍ SKAUTSKÉ ORGANISACE - AŽ POSLE VYPLNĚNOU PŘIHLÁŠKU / PŘILOŽENÁ DO STOPY č.2/ A 2.00 \$ (1.00 \$ = ZÁKLADNÍ REGISTRAČNÍ POPLATEK + 1.00 \$ = ROČNÍ ČLENSKÝ PŘÍSPĚVEK) NA ADRESU STOPY I - TI, KDOŽ SE PŘIHLÁŠILI BĚHEM MINULÉHO ROKU A JEJICHŽ REGISTRACE JE DOSUD NEVYŘÍZENÁ, N E M U S Í POSÍLAT ČLENSKÝ PŘÍSPĚVEK NA ROK 1960.

STOPA - časopis československých skautů a skautek v exilu.
 Řídí Redakční kroužek "U.S.A. & Kanada". - Adresa:

STOPA
 P.O. Box 1948
 San Diego - 12
 California
 U.S.A.

Czechoslovak Boy Scouts in Exile

